

Okupi se s'nova društvo staro,
Da nastavi gde je lani stalo:
Brojniji za Novu, Zuču, Tanju,
Odoše u Brestovačku banju.

Ne baš Banju, nego negde blizu,
Obidoše sva mesta u nizu:

I Lazarev kanjon i pećinu,
Stari damper, borsku rupetinu,
Gadnu menzu planinarskog doma,
I Golubac gde su jeli soma.

I Vinčansku neolit kulturu,
Podsećanje Srb'ma u futuru,
Pre seobe prastarih Slovena:
Starijih od Srba, ta i nema!

A naš predak, Maksim Galerije,
Znao gde da puni baterije:
U tišini, blizu Zaječara,
Napravio palatu za cara.

Posveti je svojoj dragoj mami,
Sa porivom da su stalno sami.
Da je tada Šatu poljubio,
Adresu bi majci izgubio!

Još je društvo slušalo vodiče,
Nekog s' više, nekog s' manje priče.
Svratilo do Gana iz Fortune,
Crvenjaču u grlo da sune.

Ali baza, ili tačka zero
Bila im je u hotel „Jezero“.
Namenjeno za borske rudare,
Posta' mesto gde se peru pare.

Uz saunu, bazen i kuglanu
Društvo brige ostavi na stranu.
Koje brige? One svakodnevnne -
njih su druge stigle da zamene.

Nove brige počеше prepiskom
Ka odboru organizacijskom.
To je više od hrane i smene,
Ostavilo utisak na mene.

Kojeg mene? Vašeg hroničara,
Stihoklepca velikoga dara!
Pronicljivog duha posmatrača,
Radoznalog, ali ne smarača.

Otpočетка zebnja zebnju stiže,
Pa ću o tom reći nešto bliže:

Velikog je uloženo truda,
Da prijatno društvu bude svuda,
I vodiči i kustos muzeja,
Turizmolog, jedna lepa seja.

Pa i smeštaj trebalo je naći,
I po brdu ko da nas provlači.
Vozača su vodili od lane,
Provodu je teško naći mane.

Još je predlog i-mejlom kružio,
Svako od nas s' njim se saglasio.
I kud ići, i za kol'ko para,
Kada poći, a kad se odmara.

Svakom poslu možeš naći mane,
Kuliraš, podjebavaš sa strane.
Kritika sa dobrim namerama,
Loše je i kasno plasirana.

Jedna mala digresija sada
Pokazuje kako da se vlada:
Pade predlog da umesto stena,
Provedemo vreme kraj bazena.

To je meni potpisanom niže,
Bilo umu, a i srcu bliže.
Al' setih se da najbolje žurke
Budu one gde ideš od muke.

Pa odlučih, jačajući volju,
Da odbijem tu mogućnost bolju.
Vesu, Maru neću da sekiram,
Usvojeni predlog da minimam.

Znam da Kića nije hteo loše,
Al' je Vesu pogodio kroše:
Uloženog truda bi mu žao,
I uvređen ostavku je dao.

Razlike im ljudske nisu male,
Večit' dečak i večiti čale.
Različitih ćudi takmičenje,
Al' ostavka – to nije rešenje.

Sagledajte, braćo, stvari šire,
Došlo vreme da se strasti smire.
Birajte kog hoćete za vođu,
i ne dajte da se ljudi glođu.

Bataliću to razdora seme,
Pa se vraćam na vedrije teme:
Pošli s' nama i Tanja i Goša,
Vest je dobra više nego loša.

Tanja duhom smiruje nervozu,
S' nećacima obrala je lozu,
Svaku priču pouka joj krasí,
Oči tople, krupne k'o orasi.

Nova, odmah, sliz'o se sa svima,
Oduvek je bio deo tima.
To ne važi za njegove šale,
Sramota me zbog njih bilo, brale.

Šata opet ispala lafčina,
Zbog viskija i duvanskog dima,
Brabonjaka, sirupa javora,
Što dolazi preko sedam mora.

Jasna Račić, držeca, dabome,
Oduvek je bila svoj na svome.
Opevo je, u najboljoj veri,
Štulić Džoni u „Krvavoj Meri“.

Vesić Dejan u ostavci, znamo,
Al' ne znamo da l' je prihvatamo.
Skupština će formirati telo
Da ispita šta je tu zapelo.

U tom telu Zumbul najbitniji,
Jer je prvi bio u Partiji. (namerno veliko P)
Ponovo je zajedno sa nama,
Dobra žvaka k'o iz starih dana.

Milica je njemu s desne strane,
K'o Zorana onome „bez mane“
Neko tamo mora i da misli,
Nepristrasnu odluku da smisli.

Zgodni Peja čestitošću viđen,
Ne sme ovde biti zaobiđen.
Čas na snegu, čas na nekoj rivi,
Još je momak, k'o oženjen živi.

Naša Mara, k'o matica majka,
U središtu drugih devojaka,
Voli i da utiče na druge,
Čita „Sensu“, ide joj od ruke.

Ova priča u kompu mi trunu,
Napisana beše još u junu.
Sad je vreme za početak novi,
Il' nastavak, kako vam po volji.

Ne pomenuh Vanju pospanoga,
Dremao je za čet'ri života.
Taj je proš'o zemaljskoga šara,
Nije čudo što se s'nama smara.

Marićević Jaca vazda ume
Da ne pojmi što svako razume.
Ali zato vidi neke stvari
Što ne mogu njezini drugari.

Ja i Jasna, partijski podmladak,
Zadobismo sledeći zadatak:
„Posmatrajte, slušajte, pratite,
I anketu neku sastavite.

Da vidimo šta ko od nas voli,
Šta kom smeta a šta koga boli.
I izveštaj o tom napišite
Događaje ove opišite“.

A nas dvoje, takve su nam sudbe,
Vaspitani od KOS-a i UDB-e,
Svađasmo se i bilo nam žao,
Ko je koga 'nomad zajebao.

Pregazilo vreme šta je bilo,
Baba sneva što je njojzi milo.
Šta anketa i kakvi bakračí,
Novom vođi to ništa ne znači.

Izazov je novi sad pred nama,
Nemanja će sada da nas slama.
Po rođenju, stariji od svijju,
Ali duhom mlađi deceniju.

Dal' će da nas vodi u Vrbicu,
Da plastimo vojkansku travicu,
Ili podno Dumovića vile
Da služimo piva i tekile!

Možda ćemo u podrum pekare,
Da mesimo sve recepte stare?
Ili ćemo u zgradu od Peka
Da dozluke častimo čoveka?

Šta se sprema, saznaćemo skoro,
Mejlovi su potekli još zorom.
Svi bi negde, al' smo bez predloga,
Baš nas briga, nek se Kića troga.

Da uklopi razne noćne móre,
Šatin odmor i Zućino mōre,
Maturante Novovića Goše,
Tinini rođos i svakakve moše.

I na kraju, nešto što je važno,
Nećemo se mi stideti lažno:
Ponosni smo na nas 'vake, sine,
Vidimo se i ove godine!

Dal' na brdu ili kakvoj reci,
Baš nas briga nismo neki sveci,
Na'ćemo se vamo ili tamo,
Važno samo da se zabavljamo!